

uheldigt stillede Enker, der henvende sig til Godgørenheden, til Rets Hjælpen, til de Institutioner, som vi have saa mange af i vort Land, fremsætte saadanne Udtalelser som den, der findes i den Beretning, jeg nylig nævnedes, fra nødlidende Kvinders Kontor. Den slutter nemlig med nogle Ord, der lægges en hjælpsøgende Kvinde i Munden, idet hun siger: Man skulde aldrig have giftet sig, thi de uægte Børn sørges der for paa alle Leder og Kanter. Saaledes er i Virkeligheden Forholdet her i Landet. Vi have vedtaget Bestemmelser, der tage Sigte paa, at Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab, blive opdragne; disse Bestemmelser kunne være mere eller mindre mangelfulde, men vi have dog gjort et Forsøg paa at forhindre, at de Børn gaa til Grunde. Vi bør da ogsaa snarest muligt sørge for, at de Børn, der ere fødte i Ægteskab, ikke blive uheldigere stillede. Naar vi vedtage det foreliggende Forslag, ville vi fjerne den Ulighed, der findes paa dette Omraade. Og jeg synes, vi bør gøre det hurtigst muligt.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling. Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Bestemmelser, de ere ganske faa og let fattelige, og de ere ogsaa omtalte ved Sagens tidligere Behandling her i Salen. Det er derfor unødvendigt for mig at referere disse Bestemmelser, de ere kendte af ethvert Medlem af dette Ting. Hermed skal jeg anbefale Forslaget paa det bedste til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (P. Munch): Den Gang dette Lovforslag var til Behandling her i Tinget i Sommer, viste der sig en ganske betydelig Velvillie overfor det, en Velvillie, der i Grunden kom til Orde fra alle de forskellige Sider. Det er jo ogsaa ganske naturligt, thi ikke blot her i Danmark, men ogsaa i Udlandet er Spørgsmaalet om Enkernes Stilling i den sidste Tid traadt i Forgrunden blandt de Spørgsmaal, der beskæftige den, der sysler med Løsningen af de store sociale Vanskeligheder.

Spørgsmaalet er et, af Hovedspørgsmaalene paa den filantropiske Kongres, som skal afholdes her i København i August Maaned, og hvor mange Udlændinge, der beskæftige sig med denne Art Spørgsmaal, ville komme til Stede. Det er altsaa intet Under, at dette Spørgsmaal ogsaa rejser sig med Styrke her i Danmark, og at Tanken modtages med Velvillie af Folk, der ellers paa mange Punkter staa

med en vidt forskellig Opfattelse af den almindelige sociale Situation. Her i Danmark er der jo desuden den særlige Grund til, at Spørgsmaalet i Øjeblikket drages stærkt frem, at den nyeste Lovgivning herhjemme virkelig paa adskillige Punkter har stillet Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab, gunstigere end Børn, der ere fødte i Ægteskab, og hvis Fader falder bort.

Der er imidlertid med Hensyn til den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet skal løses, en Uenighed om to Hovedveje. Den Vej, Forslaget her gaar, er at bygge paa det samme Princip, som vi anvende ved vort Hjælpekassesystem, og som ogsaa kan siges at være anvendt ved vort Alderdomsunderstøttelsessystem. I Modsætning dertil staa det System, der fortrinsvis anvendes i Tyskland, og som under Forhandlingen i Sommer ogsaa havde Talsmænd her, nemlig Forsikringsystemet, hvilket i dette Tilfælde vil sige Tvangsforsikringsystemet. Jeg for min Del maa sige, at jeg ikke tror paa Tvangsforsikringsystemets Anvendelighed til Løsning af dette Spørgsmaal. Jeg vil ikke vende mig imod Sætningen eller Slagordet: Hjælp til Selvhjælp. Jeg tror, det er en Vending, som kan have sin Betydning, men som man ikke skal opføre til en dogmatisk Grundsætning, hvorefter man behandler alle den Art Spørgsmaal efter samme Maalestok.

Vi have her i Danmark fulgt to forskellige Veje. Paa enkelte Omraader ere vi naaede meget vidt ved en frivillig Forsikring. Dette gælder f. Eks. Sygekasserne, der jo ville komme til Behandling i Løbet af Dagen, og der tror jeg, det er rigtigt at gaa videre ad den frivillige Forsikrings Vej. Paa andre Omraader, deriblandt Alderdomsunderstøttelsens, have vi fulgt den modsatte Vej, og der tror jeg, vi ere inde paa den rette Vej, og at dette Spørgsmaal bedst vil kunne løses i Plan dermed.

Naar jeg har ringe Sympati for Tvangsforsikring i dette Tilfælde, hænger det sammen med, at den paa et Omraade som dette vil komme til at omfatte en overordentlig stor Del af Befolkningen; den vil komme til at omfatte de fattigste Klasser, og det paa en saadan Vis, at de paa gældende skulle betale Bidrag. Derimod kan ikke blot gøres den Indvending, at det for mange vil være overordentlig vanskeligt at betale disse Bidrag, men det fører ogsaa til, at Bidragene maa være ganske smaa bitte og opkræves med meget korte Mellemlum, hvorved der skabes en overordentlig omfattende Administration,